

"Synastrie-effect bij 2824 onderparen" door dr. J. Ruis**Inleiding**

Jan Ruis studeerde biologie en promoveerde op het onderwerp de biologische klok. Hij is met name geïnteresseerd in partnervergelijking met horoscopen en één van de weinigen in Nederland die er in slaagt zelfstandig en op een wetenschappelijke manier onderzoek te doen naar de astrologie.

In AinO (1993,1) werd het resultaat van zijn synastrie onderzoek bij 2174 huwelijkspartners gepubliceerd. Er werden significant veel synastrie aspecten gevonden en er was sprake van een duidelijke afname van de aspectsterkte bij toenemende orbs. In een vervolgstudie werden er 650 paren aan de oorspronkelijke steekproef toegevoegd en werd bovendien Jupiter in het onderzoek betrokken. In deze lezing komt ook een controle experiment aan bod, door de geboortedata van de partners vooruit te schuiven. De resultaten lijken erop te wijzen dat het synastrie effect niet kan worden toegeschreven aan de toevallige samenstelling van de gebruikte geboortegegevens.

Het onderzoek.

Het begin van dit astrologisch onderzoek bestond uit een set van 50 horoscopen. Opvallend hierin waren veel Zon-Maan aspecten.

Vervolgens kwam hij in een boekhandel gegevens van Gauquelin tegen. Omdat hierin gegevens ontbraken vroeg hij deze op bij Ertel, die over dezelfde gegevens van Gauquelin beschikte. Zo kon hij zijn eigen set weer compleet maken.

Verder beschikte J. Ruis nu over twee bijna gelijke bestanden. Opvallend was het grote aantal typefouten in de set van Ertel (bijna 10%) dat erin was geslopen bij het overnemen van gegevens. Onderzoekers zouden hier altijd rekening mee moeten houden.

De onderzoeksgegevens.

Aan de Gauquelin gegevens werd het volgende onderzocht:

- De 7 klassieke planeten plus Asc en Mc = 9 punten.
- En dat per paar geeft $9 \times 9 = 81$ punten
- Saturnus niet meegerekend, want die loopt te 'langzaam' bij partnervergelijkingen: $81 - 4 = 77$ combinaties

Dit levert de volgende tabel met gegevensverdeling op:

77 combinaties\aspect	Conjunctie	Sextiel	Vierkant	Driehoek	Oppositie
Zon man -Zon vrouw					
Zon man -Maan vrouw					
Zon man -Mercur.vrouw					

Significantie.

Hoe bepaal je nu of iets hoog of laag is in deze tabel. Met andere woorden : hoe bepaal je de verwachte frequentie. Dit kan bijvoorbeeld door een controlegroep te maken. Een controlegroep moet een zo getrouw mogelijk afspiegeling zijn van de te testen groep. Een manier om een controle groep samen te stellen is het maken van random horoscopen. Een mogelijke fout die hierbij optreedt is dat er in de testgroep leeftijdsverschillen optreden tussen mannen en vrouwen. Deze zou je missen in een random controlegroep. Om dit te ondervangen ga je met een zgn. 'window' van telkens 6 jaar door de dataset van de testgroep heen en op zo'n manier krijg je betere random horoscopen (zie Astrologie in Onderzoek jrg 9(1): 17-19).

Vervolgens ga je de controlegroep met de datagroep vergelijken. In het verleden ging men daarbij uit van de standaard normale verdeling in de datagroep.

J. Ruis heeft de kansverdeling bepaald door 500 maal een steekproef te trekken uit de dataset van 2824 horoscopen.

Vraag: hoe nauwkeurig zijn de geboortegegevens van de onderzochte horoscopen?

Antwoord: volgens Françoise Gauquelin is 85 á 90% van de tijden afgerond met een maximale afwijking van 20 minuten.

Gemiddeld blijken er in 17 synastrie-aspecten voor te komen tussen de partners. (Bij een orb van 5 graden)

Stel dat er 5 significante aspecten uitkomen in zo'n grote tabel (zie boven). Dit zegt nog weinig, want je moet een correctie op het significantieniveau maken voor het aantal keren dat je een 'test' hebt gemaakt. Bij significantieniveau $\alpha = 0,05$ met 50 testen is dit dan $0,05 : 50$

Resultaten: de significantie van het totaal is wel opvallend (niet van één bepaald aspect).

De techniek van het gebruik van 'windows' komt nu nog een keer terug. Door de geboortedata van één van de partners te verschuiven met telkens 1 dag tot aan 5 dagen kun je zien of er aspecten verloren gaan. En als dat sneller en meer gebeurt (5 dagen = 5 graden orb voor Zon, Mercurius en Venus) dan is dat misschien bijzonder. Dit zogenaamde synastrie-effect blijkt inderdaad op te treden. Het is geen artefact of toe te schrijven aan foute berekeningen.

Achtergronden

We gaan nu in op enkele achtergronden van de steekproef van Gauquelin.

De eerste vraag is of de selectie van de partners wel 'natuurlijk' is geweest. Hoeveel vrijwillige huwelijken zijn er gesloten? Is dat een relevante vraag? Je kunt je ook afvragen of het überhaupt voorkomt dat mensen astrologisch gesproken niet bij elkaar passen en toch trouwen.

Een tweede opmerking is dat niet iedereen eenzelfde soort partner zoekt. Dit betekent dat je een heleboel op de koop toe neemt als je ervanuit gaat dat het vooral de Zon-Maan aspecten zijn. Welke en hoeveel aspecten zijn voldoende om een huwelijk tot stand te brengen?

Met andere woorden: er spelen zoveel gegevens door elkaar dat het bijna onmogelijk is om een astrologische effect eruit te halen. De effecten kunnen niet anders dan klein zijn! Dit terwijl G. Dean heeft laten blijken en 100% astrologisch effect te verwachten. Dit is niet reëel.

De methode voor het vervolg van zijn onderzoek zal zijn een zuivere set te onderzoeken op een klein gegeven. Bijvoorbeeld de vraag of vrouwen met een sterke Saturnus plaatsing een partner zoeken met bijvoorbeeld Saturnus conjunct Ascendant.